

BUSZTÚRA A VELENCEI-HEGYSÉGBEN 2013 ÁPRILIS 13

Ezen a napon a Velencei-hegységbe indultunk autóbuszunkkal. A túra a Természetvédők Turista Egyesületének programjaként került lebonyolításra. A túrán 28 fő vett részt.

Reggel 7 órakor indultunk a Széna-térről, első megállónk Pázmánd község volt. A falu közelében vannak az ún. „kvarcit sziklák”, mely a Velencei-hegység egyik különleges geológiai képződménye. Viszonylag rövid sétával enyhén emelkedő úton felmentünk a dombtetőre, ahonnan szép kilátás nyílt az alattunk elterülő tájra. Körülöttünk mindenütt kisebb-nagyobb sziklák bújnak elő a földből, alattunk pedig a kvarcit sziklák labirintusa volt látható a hegyoldalban. Itt meredek út vezetett le a faluba, néhányan ezt választva ereszkedtek le, a többség azonban az eredeti úton tért vissza a buszhoz.

Következő állomásunk Nadap volt, itt a Szintezési ősjegyvet tekintettük meg, mely a magasság mérésének magyarországi legfőbb viszonyítási pontja. Két Szintezési ősjegy van, az egyik az Adriához, a másik a Balti-tengerhez viszonyítja a magasság mérést. Nadapról gyalogtúrára indultunk Sukoró felé. Eleinte simán haladtunk, majd egy elágazáshoz érve a jelzések nem egyértelműen mutatták az utat, így némi bizonytalanság után indultunk tovább a tervezett sárga + jelzésen. Sajnos nem a tervezett irányba, és bár ez az út is Sukoróra vezetett, de jóval a falun kívül értünk le a hegyről. Ezért többet kellett menni, mint ami eredetileg el volt tervezve, de ennek ellenére végül is célhoz értünk. Buszunk a faluban várt bennünket. Rövid pihenő után megnéztük a református templomot, mely arról nevezetes, hogy itt tanácskozott 1848 szeptember 28-án a haditanács a Pákozdi-Sukorói csata előestéjén. Sukoró mellett van a Velencei-hegységre jellemző Ingókövek egyik érdekes példánya, az ún. „Gyapjaszsák”. Ezt a geológiai érdekességet kerestük fel a templomlátogatás után. A dombtetőről itt is szép kilátás nyílt a Velencei-tóra és a környékre. Fotózás, nézelődés után indultunk tovább.

Elhagytuk a Velencei-hegységet túránk következő állomása Nadasdudány volt, ahol hazánk egyik legszebb kastélyát, a Nádasdy kastélyt tekintettük meg. A kastély vezetéssel lehet bejárni, vezetőnk lelkesen és érdekesen magyarázta el a szép épület és a Nádasdy-család történetét. Különösen érdekes volt a Díszterem, ahol a falon a Nádasdy-család nevezetes tagjainak képei voltak láthatók, egyebek mellett Nádasdy Tamás, a híres törökverő és szerelemmel szeretett feleségének, Kanizsai Dorottyának az egész alakos festménye is. A kastélyt szép park veszi körül, itt is rövid sétát tettünk. Ez a kastélylátogatás volt a túra legkiemelkedőbb programja, nagy élmény volt bejárni termeit.

Délutánba hajlott az idő, mikor megérkeztünk ennek a túrának az utolsó állomására Sóly-ba. Ennek a kicsi bakonyaljai falunak a közelében nevezetes történelmi esemény játszódott le több mint ezer éve, itt ütközött meg Szent István király serege Koppánnyal és aratott átütő győzelmet. Ennek emlékére az akkor még mocsárral körülvett helyen kis kápolnát emeltetett István, mely mind a mai napig templomként működik, immár egy évezrede, folyamatosan. Ez a kis ütött-kopott templom Magyarország legrégebbi falusi temploma, mely átvészelve ezer év történelmi viharait, mind a mai napig áll, de már erősen felújításra szorulna. A falu melletti dombtetőn áll a Szent Kard, melyet 1998-ban állítottak István és Koppány csatájának emlékére. Mindmáig ez a világ legnagyobb – 12 méter magas – fakardja.

A sólyi templom megtekintése után véget ért túránk, elindultunk haza Budapest felé. A késő délutáni órákban érkeztünk meg kiindulási helyünkre a Széna-térre.